

Bylo proto podle §§ 33 a 292 tr. ř. vyhověno zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona a uznáno, že byl uvedenými výroky napadeného rozsudku porušen zákon.

Podle § 292 tr. ř. může nejvyšší soud kromě výroku, že napadeným rozsudkem, usnesením neb postupem byl porušen zákon, podle svého uvážení učiniti i další opatření ve smyslu posl. věty tohoto paragrafu, pokud je to ve prospěch obžalovaného. Z toho plyne, že zrušovací soud je vázán zmateční stížností na zachování zákona jen potud, že nemůže ve smyslu § 292, druhá věta tr. ř. jednati a rozhodovati o jiných bodech napadeného rozsudku, usnesení nebo postupu, než pokud bylo navrženo ve zmateční stížnosti pro zachování zákona; že však jí není vázán, pokud jde o způsob rozhodnutí ve smyslu § 292, posl. věta tr. ř., a že tudíž smí učiniti takové opatření, i když nebylo navrženo zmateční stížností na záštitu zákona.

Nejvyšší soud neshledal příčiny k takovému opatření, pokud jde o výrok 1., neboť tento výrok se netýká obžalovaného, nýbrž osob třetích, které se proti němu ani nebránily opravnými prostředky.

Ježto však však není vyloučeno, že by obžalovaný byl podle protizákonného výroku 2. povinen nahraditi útraty uloženého mu uveřejnění rozsudku v časopise »Ch. I.«, použil nejvyšší soud ustanovení posl. věty § 292 tr. ř. a výrok ten zrušil.

Poněvadž zrušením výroku 3. odpadne pro obžalovaného povinnost, aby se sám staral o uveřejnění rozsudku v časopise »P.«, a ježto je k jeho prospěchu, bude-li náhrada za toto uveřejnění omezena určením její nejvyšší částky, bylo i co do výroku 3. rozhodnuto podle § 292, posl. věta tr. ř. a § 12 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. tak, jak se stalo.

Čís. 6056.

Propadnutí zbraně podle § 36 zbrojního patentu jako vedlejší trest může býti vysloveno jen u zbraně, pro jejíž nošení byl pachatel odsouzen, a to jen tehdy, patří-li pachateli samému nebo osobě, která se zaviněně zúčastnila jejího neoprávněného nošení.

Za propadlou může býti prohlášena jen zbraň neoprávněně nošená, nikoli i zbraň pouze držená (pokud nejde o zbraň zakázanou ve smyslu §§ 2, 8, 32 zbrojního patentu, jejíž držení již samo o sobě je soudně trestné).

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1937, Zm I 981/37.)

Srov. rozh. čís. 4026/14 víd. sb., čís. 570 Löfflerovy sbírky, čís. 2645, 3167, 3902, 4411 Sb. n. s. tr.

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmateční stížnosti podané generální prokuraturou k zachování zákona do rozsudku okresního soudu v P. ze dne 25. září 1937, jímž byli uznáni obžalovaní A. a B. vinnými přestupkem pokusu krádeže podle § 8, 171, 460 tr. z. a přestupkem podle § 36 zbroj. pat. a obžalovaný A. krom toho i přestupkem dokonané krádeže podle § 171, 460 tr. z., takto právem:

Rozsudkem okresního soudu v P. ze dne 25. září 1937 byl ve výroku, jímž byly prohlášeny u obžalovaného A. za propadlé pušky brokovnice, jedna dvouhlavňová značky Lefauchaux, přeražená u krku pažby na dva díly, druhá předovka, porušen zákon v ustanovení § 36 zbroj. pat. Tento rozsudkový výrok se zrušuje ohledně obou uvedených pušek. Ohledně pušky brokovnice předovky pomíjí výrok o propadnutí vůbec; ohledně pušky dvouhlavňové brokovnice značky Lefauchaux, přeražené u krku pažby, se okresnímu soudu v P. nařizuje, aby o jejím propadnutí znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu v P. ze dne 25. září 1937, proti němuž nebyl podán opravný prostředek, byli uznáni obžalovaní A. a B. vinnými jednak přestupkem podle §§ 8, 171, 460 tr. z., jež spáchali dne 15. června 1937 oba nedokonanou krádeží srnce, dále B. nedokonanou krádeží sovy a A. dokonáním odcizením zajíce, jednak přestupkem podle § 36 zbroj. pat., jehož se dopustili tím, že téhož dne nosili bez povolení lovecké pušky. Týmž rozsudkem bylo podle § 36 zbroj. pat. vysloveno propadnutí tří zabavených zbraní, totiž dvouhlavňové pušky brokovnice system Lefauchaux ráže 16 mm, dvouhlavňové pušky téže soustavy, přeražené u krku pažby na dva díly, a další pušky brokovnice předovky (ládovačky).

Rozsudek, který ve výroku uvádí, že oba obžalovaní dne 15. června 1937 vešli »k a Ź d ý s j e d n o u n a b í t o u p u š k o u« do lesa a číhali tam s úmyslem, zastřeliti srnce, uvádí v důvodech, vyhovujících předpisu § 1, odst. 2 zák. a 18. prosince 1931, č. 209 Sb. z. a n., prodlouženému zákonem, ze 17. prosince 1936, čís. 315 Sb. z. a n., že má na základě provedeného řízení, zejména na základě úplného doznání obou obžalovaných ve spojení se skutečností, že u nich byly nalezeny a zabaveny zbraně ve výroku rozsudku uvedené, jakož i ve spojení s výpovědí svědka N. za prokázáno, že obžalovaní spáchali trestné činy, uvedené v rozsudečné větě, jak po stránce subjektivní tak i po stránce objektivní.

Jak vyplývá z konstitutu obžalovaných, doznali oba obžalovaní, že se oba dne 15. června 1937 vypravili na čekanou na srnce do lesa, každý ozbrojen jednou puškou, že však v lese čekali marně, že pak na zpáteční cestě z lesa vystřelil obžalovaný B. po sově dvě rány, ale nezasáhl ji a že obžalovaný A. zastřelil na zpáteční cestě zajíce. Obžalovaný A. doznal, že byl při této příležitosti ozbrojen puškou svého otce, který o tom nevěděl, obžalovaný B. doznal, že s sebou měl pušku svého bratra, který je na vojně.

Svědka N. udal, že slyšel uvedeného dne ve svém revíru několik výstřelů, že šel do bytu B., kterého měl v podezření, a tam že zastihl oba obžalované se zastřeleným zajícem a viděl obě pušky rozložené ležeti na posteli.

Z takto doplněných důvodů rozsudku je zřejmo, že rozsudek má za zjištěno, že oba obžalovaní vykonali trestnou činnost, která je předmětem rozsudku, při této příležitosti (při pytlácké výpravě), používše a

nosíce při tom každý j e d n u zbraň, a to obžalovaný A. zbraň, o níž tvrdil, že patří jeho otci, a že obžalovaného A. uznává vinným přestupkem § 36 zbroj. pat. proto, že bez dovolení a neprokázav potřeby k odražení hrozícího nebezpečí nosil tuto pušku.

Jak vyplývá z obsahu trestního oznámení, zabavilo četnictvo při vyšetřování této věci u B. jednu dvouhlavňovou pušku brokovnici značky Lefauchaux, u A. jednu dvouhlavňovou pušku brokovnici značky Lefauchaux (s přeraženou pažbou), o níž A. tvrdil, že patří jeho otci, a jednu jednohlavňovou brokovnici k nabíjení ze předu (předovku), z níž podle úsudku četnictva nebylo již dlouhou dobu stříleno a která je ke střílení téměř nepotřebná, a odevzdalo všechny tyto pušky okresnímu soudu v P.

Okresní soud v P. vyslovil v napadeném rozsudku, že propadají všechny tři pušky, tedy že vedle pušky, zabavené u B., propadají i obě pušky, zabavené u obžalovaného A., ač měl, jak uvedeno, za zjištěno, že A. nosil neoprávněně pouze jednu z nich, a to dvouhlavňovou brokovnici značky Lefauchaux (nyní s přeraženou pažbou) o níž tvrdil, že náleží jeho otci a že si ji vzal bez jeho vědomí, a ačkoliv ho uznal vinným přestupkem § 36 zbroj. pat. jen pro nošení této zbraně.

Propadnutí zbraně je vedlejším trestem (§§ 36, 47 zbroj. pat.). Podle § 32 tr. z. má býti trest vyměřen přesně v mezích zákona. § 36 zbroj. pat. stanoví mimo jiné, že propadne zbraň, kterou pachatel nosil bez dovolení. Jen zbraň (neoprávněně) nošená — nikoliv již zbraň držená, pokud nejde o zbraň zakázanou ve smyslu §§ 2, 8, 32 zbroj. pat., jejíž držení již samo zakládá soudně trestnou skutkovou podstatu — může býti tudíž prohlášena za propadlou. V § 31 je vysloveno, že trest může stihnouti jen vinníka. Lze proto vysloviti propadnutí zbraně podle § 36 zbroj. pat., patří-li zbraň neoprávněně nošená buď obviněnému nebo osobě, která se zúčastnila zaviněně neoprávněného nošení (rozh. č. 4026/14 víd. sb.).

Jak bylo uvedeno, uznal rozsudek obžalovaného A. vinným přestupkem § 36 zbroj. pat. proto, že zjistil, že nosil dvouhlavňovou brokovnici značky Lefauchaux (nikoli i pro nošení jednohlavňové brokovnice předovky).

Nesměl tedy vůbec prohlásiti za propadlou předovku při nedostatku odsuzujícího výroku v tomto směru a směl podle § 36 zbroj. pat. prohlásiti za propadlou jen dvouhlavňovou brokovnici s přeraženou pažbou, ovšem za dalších předpokladů výše uvedených.

Jak již řečeno a jak vyplývá z trestního oznámení, bylo totiž o této pušce tvrzeno výsledky trestního řízení, že je vlastnictvím osoby od pachatele rozdílné, totiž pachatelova otce, A. st., a že se obžalovaný dostal do jejího držení bez vědomí vlastníka. Okolnost posléz uvedená poukazuje na to, že A. st. není osobou na činu zúčastněnou.

Bylo proto povinností okresního soudu, aby se vyjádřil o správnosti tohoto tvrzení, učinil je předmětem svého šetření a zjistil, jakým způsobem se obžalovaný zmocnil zbraně otcovy — pokud tomuto skutečně

náležela zbraň nošená obžalovaným — a zda je tudíž dán předpoklad zaviněné účasti A. st. na neoprávněném nošení zbraně, na němž je závislá otázka přípustnosti výroku o propadnutí zbraně podle § 36 zbroj. pat. při správném použití tohoto zákonného ustanovení.

Vyšlo arci najevo, že se jmenovaný domnělý vlastník zbraně snažil oklamati četnictvo o předmětu, kterým byl trestný čin spáchán, tím, že v souhlase s původním tvrzením obžalovaného A. udával, že dvouhlavňová brokovnice značky Lefauchaux, jemu patřící, byla již v den činu poškozena (měla přeraženou pažbu), čímž měl býti podporován původní údaj obžalovaného A., že s sebou neměl tuto pušku, nýbrž předovku. Než skutečnost tato neznamena o sobě účast na činu, neboť nastala až po jeho spáchání. Zhodnocení této skutečnosti — přihlédnutím k okolnostem případu a vyjádření zúčastněných osob o smyslu a účelu tohoto počínání a době jeho dohodnutí mezi otcem a synem — při zjišťování otázky možného předchozího souhlasu nebo vědomí A. st. o použití pušky, bylo a je věcí jedině okresního soudu.

Byl-li trestný čin spáchán puškou A. st. a jestliže ji tento svému synovi ani dobrovolně nezapůjčil, ani se nezúčastnil na trestném činu, nesměla býti tato zbraň prohlášena za propadlou a mělo býti vyhověno předpisu § 36 zbroj. pat. způsobem uvedeným v § 47 zbroj. pat. (viz rozh. č. 4411 Sb. n. s.).

Tím, že okresní soud vyslovil propadnutí jednohlavňové brokovnice předovky, aniž ohledně této pušky uznal vinným obžalovaného A. přestupkem podle § 36 zbroj. pat., a dále tím, že tento výrok učinil i co do dvouhlavňové brokovnice značky Lefauchaux s přeraženou pažbou, která je podle soudem nehodnocených výsledků řízení vlastnictvím třetí osoby, ač nezjistil, že tato osoba měla na činu zaviněnou účast, porušil okresní soud zákon v ustanovení § 36 zbroj. pat.

Jelikož toto porušení zákona se stalo ke zjevné škodě obžalovaného A., bylo podle § 292 tr. ř. vyhověti zmateční stížnosti na záštitu zákona, podané generální prokuraturou podle § 33 tr. ř., a uznati tak, jak uvedeno, a bude tedy na okresním soudu, aby znovu jednal a rozhodl o tom, zda propadá dvouhlavňová brokovnice značky Lefauchaux s přeraženou pažbou.

Čís. 6057.

K založeníu zločinnej kvalifikácie podľa § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914 nestačí sama skutočnosť, že vinník mal pri čine v ruke zbraň (motyku), nebolo-li zistené, že sa priamo pred činom — a tedy len za účelom spáchania trestného činu — zbraňou opatril, alebo — majúť ju len náhodou v ruke — pri čine jej zúmyselne použil.

(Rozh. zo dňa 30. novembra 1937, Zm III 589/37.)

Obžalovaný A., byvši na potravnej čiare pozastavený finančným strážnikom a vyzvaný, aby zaplatil daň z demižonu vína, ktoré niesol sebou, prehlásil: »Snáď chcete, abych vám ním rozbil hlavu!« Potom